

Pòrtic

Des d'un bon començament, la Junta de Govern de la Societat Catalana de Geografia considerà la necessitat d'obrir les pàgines de la revista «Treballs...» a les noves promocions de geògrafs que, per raons prou conegudes, tenen difícil accés a les publicacions científiques habituals. I així es feu des d'un bon començament.

Si es fullegen els vint-i-cinc números que ja s'han publicat es pot veure com molt sovint apareixen col·laboracions de geògrafs joves, ja sigui en forma de notes, ja sigui com informacions bibliogràfiques, ja sigui com articles-resum de recerques efectuades...

No hi ha dubte que en aquesta voluntat d'obertura no dominava el sentiment de seguir una «moda», o, com deia Ucelay da Cal al seu assaig «Què és la joventut?» el sotmetiment al «clixé polític, cultural i social més important del segle XX». Tot al contrari.

Considera, la Junta de Govern de la S.C. de Geografia que, com en tants altres aspectes, també els geògrafs joves representen un dels aspectes que pot oferir el fenomen de l'anomenada massificació, en aquest cas, universitària i professional, resultat de l'«obertura del marc social de la universitat», fenomen que comportà l'aparició en el mercat de treball d'una quantitat de tècnics cada vegada més gran.

Cal pensar que, els darrers decennis ha augmentat considerablement el nombre de geògrafs joves no docents a llocs diversos de l'administració pública i privada: Departaments de la Generalitat, Consells comarcals, Ajuntaments, Mancomunitats, editorials i institucions de publicacions i assessorament, etc. Aquests geògrafs incorporen al debat científic el cabal de llurs experiències, obtingudes per la pràctica diària i, sovint, pel contacte directe i constant amb la realitat.

Manca, evidentment, tota una teorització sobre el fenomen de la joventut que permeti decidir si la mera «joventut» pot ésser considerada com un sector social concret i determinat, com un sector especial de la comunitat respectiva amb valors de renovació que no envelleixen o si, al contrari, és un concepte emprat com a resposta institucional a la disgregació social que ha de procurar incorporar els joves a un comportament «normal» de ciutadania.

La Junta de Govern mai no ha pretès, fins ara, de prendre part a aquest debat, tot i que és coneguda la participació que alguns dels seus membres hi han tingut. La Junta de Govern considerarà convenient la participació a «Treballs...» dels elements més joves de la comunitat de geògrafs convinguda de la conveniència d'incorporar a la discussió geogràfica uns professionals de tipus nou que, a més, per raons tant generacionals com científiques, incorporen al debat valors de novetat i de trencament amb les tendències encunyades, tradicionals o fugisseres.

Ha estat la intenció de la Junta de Govern l'evitar que la incorporació de nous corrents i la presentació de noves formulacions es pugui efectuar sense la perplexitat i sense la incomprensió que moltes vegades experimenten aquells que tenen més obligació de procurar de sintonitzar amb els grups més joves. I aquesta intenció de la Junta de Govern s'ha anat afermant en un temps en que les actituds s'oposen en una confrontació oberta en tants camps de la vida col·lectiva local i internacional, en camps que abarquen aspectes culturals, econòmics, professionals, científics i potser militars.

Ja fa temps que des de la revista «Treballs de la S.C. de Geografia» s'ha volgut contribuir a l'enderrocament de murs invisibles que consagraven l'aïllament, l'estancament, el buidament mental i la rutina. Aquest número 24 vol ésser un exemple del que s'ha dit.

En els mesos que precedeixen l'obertura del Primer Congrés Català de Geografia, aquest número 24 vol prefigurar el que han d'ésser les sessions del mes de març. El Congrés Català de Geografia, tal com ja s'ha dit en manta ocasió, ha de representar un moment alt de l'esperit de convivència entre els diferents corrents de la geografia, lloc d'encontre de geògrafs de tendències i procedències ideològiques diverses. Sembla que aquest número 24 de «Treballs...» és una mostra d'aquest esperit i una mostra ben clara del desig d'obrir a tots el vents possibles les estances del pensament, sense cap mena de barreres ni de murs generacionals.

LL. C. i S.